

Henvisning

Stednavn blev delvist gjort anonymt, men foreligger skriftligt i det oprindelige dokument.

Har mirakelhelbreder Gröning reddet mit liv?

Ilse Werner¹, 1981

"Wichterl, du ved jo, at jeg er en temmelig fornuftig og realistisk person", sagde Winnie Markus². "Men i går lærte jeg en mand at kende, der hedder Bruno Gröning. Man kalder ham mirakelhelbreder, fordi han allerede skal have hjulpet mange. Måske kan han også gøre dig rask."

Le ikke af mig; men mirakelhelbreder Gröning har virkelig hjulpet mig. Det er jeg overbevist om. Det ligger nu 33 år tilbage. Jeg var i mellemtiden blevet gift med den amerikanske journalist John de Forest, og lå på et sygehus i München med et bristet æggeledersvangerskab.

[...]³

Fra begyndelsen af optagelsen af min næste planlagte film "Elskede løgner" med Hans Söhnker (regi: Hans Schweikart) blev jeg pludselig syg. Jeg led under vanvittige underlivssmerter.

Da jeg stod op en morgen, fik jeg en blodstyrtning. Vores læge konstaterede et bristet æggeledersvangerskab.

Min mand bragte mig straks på sygehus. Min tilstand var meget alvorlig. Indre blødning truede mit liv. Jeg blev straks opereret. Dog var faren langt fra forbi med det. Betændelsen havde forgiftet mit blod. Men som amerikaner kunne min mand heldigvis skaffe penicillin, som dengang desværre ikke var til rådighed for alle sygehuse.

Helt ophidset ringede Winnie Markus til min mand: "For Guds skyld, John, hvad er der dog sket med Ilse?" Kort efter besøgte hun mig på sygehuset, og så, hvor elendig jeg var. Jeg var stadig så svækket, at man måtte regne med det værste.

I denne situation kom hendes forslag med mirakelhelbrederen Bruno Gröning. Hun forsøgte at sætte sig i forbindelse med ham, hvad der også efter noget frem og tilbage lykkedes. På hans opfordring tog hun en stanniolkugle med på sygehuset, som

¹ Ilse Werner (1921-2005) var en tysk filmskuespillerinde og sangerinde.

² Winnie Markus (1921-2002) var en tysk filmskuespillerinde.

³ Den midterste del bliver ikke citeret her, da forfatterinden her fortæller udførligt om helt andre ting, der ikke står i forbindelse hverken med emnet Bruno Gröning eller den beskrevne situation (sygehusopholdet)

hun trykkede i min hånd. "Man siger, at Gröning har telepatiske kræfter", forklarede hun mig. "Derfor må man holde sådan en kugle fast i hånden, og tænke intensivt på ham. Og når han så samtidig tænker på patienten, skal vedkommende blive rask."

Ved afskeden sagde Winnie: "Wichterl, vi må forsøge alt; måske kan han hjælpe dig."

Endnu samme aften ringede hun til min mand: "John, vil De sige til Ilse, at hun i morgen mellem 14.00 og 14.30 skal tage kuglen i hånden. I denne halve time vil Gröning tænke på hende."

Min mand var meget skeptisk. Men når det går en så skidt som med mig dengang, så griber man efter det mindste halmstrå. Jeg lod sætte et skilt på min dør: "Forstyr ikke". Jeg tog kuglen godt fast i hånden, og fornemmede, at den blev meget hed, og at en eller anden strøm gik gennem min krop.

Måske var det alt sammen kun indbildning eller autosuggestion, men hvad det end var: Fra denne halve time bedredes min sundhedstilstand. Efter to uger blev jeg udskrevet fra sygehuset. Filme kunne jeg ganske vist ikke foreløbig. "Elskede løgner" blev optaget uden mig. Elfie Mayerhofer overtog min rolle.

Kilde:

WERNER: Ilse: So wird's nie wieder sein ... Ein Leben mitt Pfiff. Bayreuth,: Hestia, 1981, S. 183-189